

Skrikwekkende Verhale

Moenie die
lig aanskakel
nie

Sy het die kamer in die kelderverdieping van haar koshuis bevel gegee toe sy beseef het dat sy 'n deurnag moet trek om voor te berei vir mōre se eind eksamen.

Haar kamermaat, Jenna, het daarvan gehou om vroeg in die bed te kom, so sy het alles opgepak wat sy gedink het sy sou nodig hê en het afgegaan om te studeer. . . en studeer. . . en nog bietjie te studeer.

Dit was twee-uur, toe sy beseft dat sy een van haar handboeke bo op haar bed gelos het. Met 'n dramatiese sug staan sy op gestaan en stadig met die trappe op geklim na haar koshuiskamer op die derde verdieping.

Die ligte was dof in die lang gang, en die ou planke het gekraak onder haar moeë voete. Sy het haar kamer bereik en het die handvatsel so sag as wat sy kan gedraai, sy stoot die deur net genoeg oop om binne in te glip, sodat die saal ligte nie haar kamer maat wakker sou maak nie.

Die kamer was gevul met 'n vreemde, metaalagtige reuk. Sy frons 'n bietjie, haar arms breek uit in koue rillings. Daar was 'n vreemde gevoel van kwaadwilligheid in die kamer, asof 'n kwaadwillige staar op haar gevestig is. Dit was 'n verkul van die gedagte; die deurnag was besig om haar in te haal.

Sy kon Jenna hoor asemhaal aan die ander kant van die kamer - 'n swaar geluid, amper asof sy gehardloop het. Jenna moes in die laaste gespanne week voor eind eksamen verkoue opgedoen het.

Sy kruip langs die muur tot sy by haar bed uitkom, rondsoekend tussen die boekband van die verdwaalde geskiedenis handboek. In die stilte kon sy 'n bestendige drup-drup-geluid hoor. Sy sug stil. Fasiliteite sal moet kom om die wasbak in die badkamer reg te maak ... al weer.

Haar vingers vat aan die handboek. Sy tel dit saggies op en beweeg so stil as wat sy kan uit die kamer.

Verlig om uit die kamer te wees, het sy haastig terug onder toe gegaan, in 'n oorvol stoel in mekaar gesak en tot ses uur gestudeer.

Sy het uiteindelik besluit genoeg is genoeg. As sy nou boontoe gly, kan sy 'n paar ure slaap voor haar nege uur eksamen.

Die eerste son strale het deur die vensters geskyn toe sy die deur stadig oop geskuif het, in die hoop om Jenna nie wakker te maak nie. Haar neus was ontmoet deur 'n aardse, metaalagtige reuk 'n sekonde voordat haar oë die toneel in haar kos huiskamer geregistreer het.

Jenna was wawyd gesprei bo-op haar bed teen die verste muur, haar keel was van oor tot oor gesny en haar nagrok was met bloed bevlek. Twee druppels bloed het uit die versadigde kombes geval met 'n drup-drup geluid wat soos 'n lekkende kraan geklink het.

Skreeu na skreeu stroom uit haar mond, maar sy kon haarself nie meer keer en begin om haar hande te druk en draai. Al langs die gang het deure oop geslaan en voetstappe het in die gang af gehardloop gekom.

Binne oomblikke het ander studente in haar deur saam gedrom, en een van haar vriende gryp haar arm met 'n bewende hand en wys 'n bewende vinger na die muur.

Haar oë rek groot van skok oor wat sy gesien het. Toe het sy flou geword in haar vriend se arms.

Op die muur bo haar bed, geskryf in haar kamer maat se
bloed, was die woorde ...

Is jy nie bly jy het
nie die lig aan
geskakel nie?

THINK

DIGITAL ACADEMY